

ТРАДИЦІЙНЕ І НОВІТНЄ У ВИВЧЕННІ МОВНИХ ДИСЦИПЛІН

Наша держава нещодавно відзначила двадцяту річницю своєї незалежності, проте, на превеликий жаль, українська мова не посіла належного їй місця в усіх сферах суспільного життя, професійного зокрема, оскільки не використовується достатньою мірою при вивченні фахових дисциплін. Так чи можна очікувати позитивних зрушень у культурі мовлення українських студентів, їх досконалого володіння державною українською мовою, якщо викладання фахових дисциплін відбувається здебільшого російською? Це та цілий ряд інших питань слід розв'язувати на державному рівні.

Тому в Одеському національному політехнічному університеті на практичних заняттях з української мови за професійним спрямуванням ми прагнемо навчити студентів правильно застосовувати професійну й офіційно-ділову термінологію, грамотно укладати ділові папери, на використання технічних термінів, їх правописні норми, на складні випадки перекладу, діловий етикет, види ділового спілкування тощо. Вкрай важливими моментами нашої роботи є вироблення орфоепічних та лексичних норм.

Висока якість навчання, безперечно, прямо залежить від кількості, глибини, вчасності й об'єктивності оцінки одержуваних знань, а отже, грамотно розроблені найрізноманітніші творчі завдання під час вивчення мовних дисциплін дозволяють виявити рівень засвоєння знань і ступінь сформованості навичок у процесі навчання. Серед таких видів завдань є тестові, адже правильно укладені тести задовольняють ряд вимог. Вони, передусім, мають бути:

- відносно короткостроковими;
- однозначними;
- правильними;
- відносно короткими, що потребують стислих відповідей;
- зручними;
- стандартними.

Якщо в основу класифікації тестів покласти різні аспекти розвитку й формування людських якостей, то вона виглядатиме таким чином:

- тести загальних розумових здібностей, розумового розвитку;
- тести соціальних здібностей у різноманітних галузях діяльності;
- тести навченості, успішності, академічних досягнень;
- тести для визначення окремих якостей (рис) особистості (пам'яті, мислення, характеру тощо);
- тести для визначення рівня вихованості (сформованості загальнолюдських, моральних, соціальних та інших якостей).

При підготовці матеріалів для тестового контролю необхідно дотримуватися таких основних правил:

- не можна включати відповідей, неправильність яких на момент тестування студенти не можуть обґрунтувати;
- неправильні відповіді мають конструюватися на підставі типових помилок і мають бути правдоподібними;
- правильні відповіді серед усіх запропонованих відповідей повинні розміщуватися у випадковому порядку;
- запитання не повинні повторювати відповідей підручника;
- відповіді на одні запитання не повинні бути підказками для відповідей на інші; запитання не повинні містити "пасток".

Тести навченості застосовують на всіх етапах дидактичного процесу. За їх допомогою забезпечують попередній, поточний, тематичний та підсумковий контроль знань, умінь, облік успішності, академічних досягнень.

Під час тестування необхідно використовувати комп'ютерну техніку як робочий інструмент.

Комп'ютерні технології протягом останніх років надійно увійшли до арсеналу методів навчання. Сьогодні вже абсолютно зрозуміло, що розв'язання проблеми поліпшення якості, підвищення активності й забезпечення індивідуалізації навчання можна досягти лише на підставі застосування комп'ютерної техніки в навчальному процесі разом із традиційними методами педагогіки. Інформаційні можливості і швидкодія сучасних ПЕОМ відкривають необмежений простір для педагогічної творчості викладачів, дозволяючи модернізувати старі й запроваджувати новітні технології і форми навчання.

Аналіз світової педагогічної практики дозволяє виділити такі класи педагогічних програмних продуктів:

- комп'ютерні підручники;
- навчальні програми;
- електронні довідники, словники, енциклопедії;
- системи самопідготовки й самоконтролю;
- системи контролю знань і тестування.

Проте, не всі необхідні характеристики засвоєння мовних дисциплін можна одержувати засобами тестування. Відсутність безпосереднього контакту викладача зі студентом призводить (*і призвело!*) до того, що студенти (випускники вищих навчальних закладів) не мають навичок формулювати, конкретизувати свої думки під час відповіді, обґрунтовувати свою точку зору, відстоювати в дискусії свою позицію. Відсутність усного іспиту протягом декількох минулих років стала причиною істотного зменшення словникового запасу і виникнення чималих труднощів у спілкуванні, - однієї з найосновніших компетенцій громадянина.

Отже, уміння зв'язно, логічно й переконливо викладати свої думки, деякі інші характеристики знань, умінь, навичок діагностувати тестуванням неможливо. Це означає, що тестування має обов'язково поєднуватися з іншими традиційними формами й методами перевірки (усними та письмовими).

Список використаних джерел:

1. Аванесов В.С. Научные проблемы тестового контроля знаний / В.С. Аванесов. – М.: Исслед. центр, 1994. – 135 с.
2. Вища освіта України і Болонський процес: Навч. посіб. / За ред. В. Г. Кременя. – Тернопіль: Навч. книга – Богдан, 2004. – 384 с.
3. Методичні вказівки щодо укладання тестів / Укл. В. Д. Гогунський, Ю. К. Тодорцев, К. В. Колеснікова. – Одеса: Наука і техніка, 2005. – 34 с.